

[Handelsministeren.]

Som bistand ved den nye virksomheds etablering i Haderslev har egnsudviklingsrådet bevilget Haderslev kommune et lån til opførelse af et industrihus, som vil blive udlejet til det nye selskab. Desuden har selskabet fået tilsagn om statsgaranti for lån til delvis dækning af omkostningerne ved anskaffelse af de fornødne maskiner. En del af maskinparken — der finder jo nemlig en udvidelse sted — vil bestå i de anlæg, der overtages fra fabrikken i Kolding.

Produktionen af disse tekstilvarer i Kolding ville altså efter de oplysninger, jeg her har, under alle omstændigheder ophøre efter Kolding Hørfabriks nedlæggelse og overgang til ny ejer. I forbindelse med afhændelsen af afdelingen for plastbelegning til den nye virksomhed vil produktionen imidlertid blive opretholdt i Kolding i resten af året 1970, medens opførelsen af industrihuset finder sted. Først i januar 1971 vil produktionen blive flyttet til Haderslev. Denne videreførelse af produktionen i Kolding ville altså ikke have været mulig under andre omstændigheder.

Jeg kan oplyse, at der i 1970 i Kolding vil være beskæftiget 36 personer, hvoraf 25 ufaglærte, men efter flytningen og udvidelsen vil beskæftigelsen stige til ca. 50 personer.

Jeg må finde, at egnsudviklingsrådets afgørelse i denne sag absolut ikke kan betegnes som usaglig. Jeg må gøre opmærksom på — og dette være sagt rent principielt — at i et land med Danmarks størrelse og geografiske og erhvervsmæssige struktur vil grænsedragningen for de områder, loven skal gælde for, og altså også omvendt dem, den ikke skal gælde for, jo altid være et problem, som er genstand for stadige overvejelser.

Men inden for de grænser, hvor lovens regler kan anvendes, må loven også kunne bruges, og eventuelle problemer må så overvejes i forbindelse med behandlingen af den enkelte sag. Det mener jeg også man har gjort og gjort rigtigt i den konkrete sag, som her er fremdraget, og jeg ser ikke, at den kan give anledning til nye principielle overvejelser i denne henseende.

Der vil altså kort og godt altid opstå disse forhold. Blot at yde støtte til en virksomheds flytning fra den ene side af en grænse-

linje til den anden ville jeg også finde forkert, men det er heller ikke det, der er tilfældet her.

Tastesten: Jeg takker ministeren for svaret, det blev stort set, som jeg havde ventet. Men det ændrer jo ikke ved det faktum, at årsagen til, at virksomheden flytter fra Kolding til Haderslev, er, at man kan få støtte gennem egnsudviklingsloven i Haderslev, men ikke i Kolding. Og så fører det vel oven i købet med sig, at de ca. 36 tekstilarbejdere, som der her er tale om, og som måske er glade for deres arbejdsplads i Kolding, må tage op til overvejelse, om de til sin tid vil flytte med virksomheden til Haderslev; det giver jo en frygtelig masse gener med andre boligforhold, flytning osv., og det kan vel ikke være helt rimeligt, at man træffer den slags afgørelser i et grænseområde.

Det, jeg vil henlede ministerens opmærksomhed på, er derfor, at det ikke bør skabe præcedens for den slags afgørelser i udviklingslovens grænseområde; det må man vel nok gøre noget for at undgå fremover.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg har kun den korte bemærkning til hr. Tastesen, at årsagen til, at der sker en flytning, er, at den nuværende ejer ikke ønsker at drive den pågældende afdeling, og så skal den naturligvis flyttes på en eller anden måde. Om dette, at en virksomhed derefter under støtte af egnsudviklingsloven flytter til et egnsudviklingsområde, kan jeg kun sige, at den sorg, hr. Tastesen har på Koldings vegne, bør vendes til glæde for hr. Tastesens vedkommende på Haderslevs vegne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Rigmor Christensen* til undervisningsministeren:

„Hvordan er ministerens stilling til at afskaffe skoledistrikter i de kommuner, hvor de lokale myndigheder selv går ind for det?“

Skriftlig begrundelse:

Ifølge folkeskoleloven kan en skolekommission med kommunalbestyrelsens samtykke efter ansøgning tillade, at børn søger